

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 66Ek/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117232220
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117232220.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného PATRIOT GROUP, s.r.o., IČO: 45 407 657, so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, právne zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, konajúca konateľkou JUDr. Barborou Koncovou, advokátkou, proti povinnému 1/ Svidgas, s.r.o., IČO: 36 464 261, so sídlom Pekárska 11, 917 01 Trnava a povinnému 2/ B.. G. L., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX, XXX XX R., o vymoženie spoločne a nerozdielne 501,85,-EUR s prísl., vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Ernestom Polákom, so sídlom exekútorského úradu Pplk. Pľušta 1, 909 01 Skalica, pod sp. zn. 136EX 47/17, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/98/2017 zo dňa 28. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/98/2017 zo dňa 28. januára 2020 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/98/2017 zo dňa 28. januára 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 25.8.2017 sa začalo proti povinným 1/, 2/ exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe exekučného titulu, ktorým je Rozhodcovský rozsudok vydaný ad hoc rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, pod sp. zn. R 52/2017 dňa 29.5.2017, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 8.6.2017 a vykonateľnosť dňa 11.6.2017.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 66Ek/98/2017 dňa 20.11.2017 súdneho exekútora JUDr. Ernesta Poláka, so sídlom exekútorského úradu Pplk. Pľušta 1, 909 01 Skalica. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 22.11.2017 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinných 1/, 2/.

3. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 66Ek/98/2017 zo dňa 28.1.2020, po preskúmaní veci, zastavil exekúciu voči povinnému 2/ podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (výrok I.) a oprávnenému nepriznal náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie (výrok II.).

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní veci zistil, že ad hoc rozhodca nemal vo vzťahu k povinnému 2/ danú právomoc vydať rozhodcovský rozsudok. Keďže ide o takú okolnosť pre ktorú je nútený výkon predmetného rozhodnutia neprípustný, exekúciu voči povinnému 2/ zastavil. Povinný 1/ v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil, že exekučný titul R 52/2017 zo dňa 29.5.2017 vydaný rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom v prospech oprávneného, mu nikdy nebol doručený. Dňa 30.5.2017 mu bol doručený rozsudok R 51/2017 zo dňa 29.5.2017 od rozhodcu JUDr. Milana Vojteka, vydaný v prospech PYROSLOVAKIA, s.r.o., s ktorou mali obchodno-závazkový vzťah. Na obálke, v ktorej bol zasielaný

tento rozsudok je uvedený R 57/2017, R 58/2017, avšak povinný poprel doručenie rozsudku R 52/2017. Nie je možné v samostatných súdnych konaniach vedených pod iným číslom konania, pričom bola iba totožná žalovaná strana, aby sa rozsudok mohol doručovať v jednej zásielke. Považuje to za neakceptovateľný postup v rozpore s princípmi spravodlivého právneho štátu, nespĺňajúci požiadavku riadneho doručenia rozhodnutia. Predložený exekučný titul preto považuje za nevykonateľný. Okrem uvedeného, so spoločnosťou oprávneného nebol povinný 1/ v žiadnom právnom vzťahu a neexistuje voči nej žiadne záväzky, ktoré by mal plniť. Povinný 2/ Poukázal na rovnaké právne skutočnosti ako povinný 1/ a uviedol, že s oprávneným nebol v žiadnom právnom vzťahu a neexistuje preto žiadny právny dôvod pre vymáhanie peňažnej sumy zo strany oprávneného voči nemu ako fyzickej osobe. Oprávnený poukázal na ustanovenia § 25 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, z ktorých tvrdenia povinných 1/, 2/ o nemožnosti doručiť dva exekučné tituly v jednej obálke nevyplývajú. Vyplýva z nich, že písomnosť sa považuje za doručeníu, ak je zaslaná na adresu sídla alebo miesta trvalého pobytu adresáta. Preto má oprávnený za to, že rozhodcovské rozsudky boli doručené v súlade so zákonom, pričom povinní 1/, 2/ ich doručenie potvrdili prevzatím zásielky. Rozhodcovský rozsudok R 52/2017 je plnohodnotným exekučným titulom. Vyšší súdny úradník, po preskúmaní tvrdení oprávneného a povinných 1/, 2/ poukázal na to, že predpokladom zákonného vedenia exekúcie je existencia rozhodnutia (exekučného titulu) vykonateľného tak po materiálnej, ako aj po formálnej stránke. Ak bolo rozhodnutie vydané organom na to nepríslušným, takéto rozhodnutie je nulitným aktom, ktorý v exekučnom konaní nie je možné vykonať. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň, akoby neexistoval (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22.4.2009). Predpokladom existencie právomoci rozhodcovského súdu (rozhodcu) vec prejednať a rozhodnúť je platné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Exekučný súd má v zmysle Exekučného poriadku, povinnosť zisťovať súlad exekučného titulu s Exekučným poriadkom, a teda, okrem iného aj to, či je exekučný titul podľa § 45 Exekučného poriadku vykonateľný. Súd pri tomto zisťovaní posudzuje nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 135/2012 zo dňa 5.12.2012). Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou vec prejednať, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd (R 46/2012). Exekúcia môže byť nariadená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Aj v prípade ak bola nariadená exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/96 zo dňa 27. 01. 1997). K právomoci exekučného súdu skúmať formálnu a materiálnu stránku vykonateľnosti exekučného titulu vyšší súdny úradník poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR, napríklad uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 86/2010 zo dňa 18.2.2010, sp. zn. II. ÚS 545/2010 zo dňa 9.12.2010, sp. zn. III. ÚS 125/2011 zo dňa 29.3.2011, sp. zn. I. ÚS 456/2011 zo dňa 23. 11.2011, sp. zn. I. ÚS 379/2012-19 zo dňa 22.8.2012, sp. zn. III. ÚS 378/2018 zo dňa 16.10.2018, sp. zn. IV. ÚS 78/2011 a uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 164/96 zo dňa 27.1.1997, sp. zn. 3 MCdo 20/2008 zo dňa 22.4.2009, sp. zn. 5 Cdo 109/2010 zo dňa 13.9.2010, sp. zn. 4 Cdo 11/2011 zo dňa 23.6.2011 a sp. zn. 1 MCdo 15/2012 zo dňa 22.5.2013. Vyšší súdny úradník zdôraznil, že exekučný súd svojím rozhodnutím neruší rozhodcovský rozsudok, iba ho považuje za exekučne nevykonateľný. Poukázal aj na to, že exekučný súd pri skúmaní existencie rozhodcovskej zmluvy (doložky) neposudzuje ani vecnú správnosť rozsudku rozhodcovského súdu. Vyšší súdny úradník zistil, že ad hoc rozhodca odvodzoval svoju právomoc rozhodnúť spor medzi oprávneným a povinným z rozhodcovskej doložky uvedenej v článku III Dohody o zaplatení dlhu v splátkach zo dňa 26.1.2017, uzatvorenej medzi „veriteľom“, „splnomocnencom veriteľa“ a „dlžníkom“. Pre platnú existenciu rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) je podľa § 4 ZoRK potrebné splniť, okrem iných, aj podmienku dodržania písomnej formy jej uzatvorenia, ktorú v danom prípade nepovažoval vyšší súdny úradník za preukázanú. Rozhodcovskú doložku zachytenú v článku III Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 4972016 zo dňa 26.1.2017 podpísal povinný 2/ ako konateľ spoločnosti povinného 1/ - dlžníka, ktorý je označený ako Svidgas, s.r.o.. Iný subjekt ako dlžník v dohode označený nie je. Uvedená skutočnosť je zrejmá z označenia pod podpisom dlžníka, kde je uvedené, cit.: „dlžník vz. konateľ a konateľ Ing. Marián Kandrávy“. Z označenia zmluvných strán a podpisov Dohody zo dňa 26.1.2017 teda vyplýva, že povinný 2/ ako fyzická osoba nebol jej účastníkom, ani ju ako fyzická osoba konajúcu vo svojom mene neuzatvoril, nepodpísal. Povinný 2/ vystupoval iba ako konateľ povinného 1/. Vyšší súdny úradník na základe uvedeného dospel k záveru, že písomná forma uzatvorenia rozhodcovskej doložky medzi oprávneným a povinným 2/ ako fyzickou osobou konajúcou vo

svojom mene, nie v mene právnickej osoby, nie je jednoznačne preukázaná. Exekučný súd tak nemôže akceptovať ako exekučný titul rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, ktorý považuje práva teória i súdna prax za rozhodnutie zdanlivé, z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Ide tak o takú okolnosť pre ktorú je nútený výkon predmetného rozhodnutia neprípustný. V tejto súvislosti vyšší súdny úradník poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. US 78/2011, z ktorého vyplýva, že v rámci exekučného konania je súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky. V uvedenom rozhodnutí Ústavný súd SR konštatuje, že: „interpretačná prax dovolacieho súdu je jednotná v tom, že predpokladom pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a následné vydanie upovedomenia o začatí exekúcie je existencia vykonateľného rozhodnutia, pričom sa musí jednať o rozhodnutie vykonateľné po materiálnej aj formálnej stránke. Iba vykonateľné rozhodnutie totiž umožňuje v exekučnom konaní vynútiť plnenie. Súd sa pri skúmaní toho, či rozhodnutie je vykonateľné zaoberá predovšetkým tým, či sa jedná o rozhodnutie, ktoré možno vykonať podľa Exekučného poriadku, a či rozhodnutie je vykonateľné po formálnej ako aj po materiálnej stránke. Ide pritom o predpoklady, ku ktorým súd prihliada z úradnej povinnosti. Súčasťou týchto predpokladov je, že exekučný titul bol vydaný orgánom na vydanie takéhoto rozhodnutia príslušným. Ak rozhodnutie vydal nepríslušný orgán, ide o právny akt nulitný, pri ktorom sa pre účely exekučného konania neuplatňuje princíp jeho správnosti ale naopak, má to za následok, že takéto rozhodnutie nie je možné vykonať. Nie je totiž aktom štátnej správy, resp. verejnej moci. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa na neho akoby neexistoval. Vzhľadom na vyššie uvedené, treba aj na vydanie platobného výmeru správcom konkurznej podstaty v danej veci hľadať ako na nulitný akt. Toho dôsledkom je, že v preskúmvanej veci absentuje exekučný titul pre vykonanie exekúcie. Pokiaľ ide o právne dôsledky nulitného aktu dovolací súd dáva do pozornosti rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 56/1995, č. 70/1998, č. 72/1998, pričom do osobitnej pozornosti dáva rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené pod č. 58/1997, ktoré *expressis verbis* vyslovilo záver, že výkon rozhodnutia je neprípustný, ak je „exekučný titul“ nulitným právnym aktom. Najvyšší súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti rozhodnutie sp. zn. 3MCdo 20/2008, s ktorým sa plne stotožňuje. Súčasne zdôrazňuje, že práve jednotná interpretácia právnych predpisov je jedným z prostriedkov spravodlivého súdneho procesu.“ Vzhľadom na uvedené zistenia, vyšší súdny úradník exekúciu voči povinnému 2/ zastavil.

5. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 66Ek/98/2017 zo dňa 28.1.2020, ktoré bolo právnenému zástupcovi oprávneného doručené dňa 29.1.2020, podal oprávnený, prostredníctvom právneho zástupcu dňa 10.2.2020, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

6. Podanú sťažnosť oprávnený odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie trpí skutkovými aj právnymi vadami. Poukázal na to, že pokiaľ súd zistil údajnú nulitu rozhodcovského rozsudku vo vzťahu k povinnému 2/ dôvodu nedodržania písomnej formy rozhodcovskej doložky, potom každý právny úkon sa posudzuje podľa svojho obsahu, pričom oprávnený má za to, že z obsahu dohody je zrejme, ktorých všetkých subjektov sa dohoda (vrátane rozhodcovskej doložky) týka. Ako hlavný dlžník je podľa dohody bez akýchkoľvek pochybností označený práve povinný 1/, ktorého povinný 2/ je jediným konateľom a spoločníkom. V zmysle článku II bod 2.4. „Veriteľ a konateľ Dlžníka (povinný 2/) sa týmto v zmysle § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka dohodli, že tento splní za dlžníka jeho záväzok vyplývajúci z tejto dohody.“ V zmysle článku III: „Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody, vrátane splnomocneného zástupcu veriteľa a konateľa dlžníka sa dohodli,....“ Podľa názoru oprávneného je tak z obsahu dohody o zaplatení dlhu v splátkach zrejme vôľa jej zmluvných strán a všetkých účastníkov byť ňou viazaný. Skutočnosť, že predmetná dohoda obsahuje len jeden podpis konateľa dlžníka (povinného 1/) nemôže bez ďalšieho znamenať, že by konateľ dlžníka (povinný 2/) nemal v úmysle byť ňou viazaný, rovnako tak táto skutočnosť nemôže svedčiť o tom, že by dohoda o zaplatení dlhu v splátkach (vrátane rozhodcovskej doložky) nebola vo vzťahu k jeho osobe uzatvorená v písomnej forme. Oprávnený poukázal na Rozhodnutie NS SR spis. zn. 5 Ndc 10/2016, z ktorého poukázal na to, že žalovaná 2/ ako konateľka žalovaného 1/, uzatvorila obchodnú zmluvu medzi žalobcom a žalovaným 1/ (hlavný záväzok) aj ako ručiteľka a teda že mala úzke väzby vo vzťahu k uvedenej spoločnosti žalovaného 1/. Oprávnený ďalej poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo V 87/2007 v zmysle ktorého: „Skutočnosť, že zmluva, ktorej obsahom je aj ručiteľský záväzok, obsahuje iba jeden podpis za situácie, že záväzok obchodnej spoločnosti zabezpečuje ručením jej spoločník, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti, nespôsobuje bez ďalšieho jej neplatnosť. Ak jedna osoba koná v procese vzniku zmluvy za alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej podpis

osobitne za každého z nich.“ Na základe uvedených skutočností a citovaných rozhodnutí, nemožno bez posúdenia obsahu dohody v jej jednotlivých súvislostiach vyvodiť záver, že povinný 2/ neuzavrel rozhodcovskú doložku písomnou formou. Povinný 2/ je jediným konateľom a spoločníkom povinného 1/, podpisom dohody pristúpil k záväzku ako aj k rozhodcovskej doložke, pričom je irelevantné, že povinný 2/ nie je výslovne označený v záhlaví dohody ako zmluvná strana dohody, pokiaľ z obsahu dohody je zrejmé, že práve povinný 2/ je subjekt, ktorý popri povinnom 1/ má byť z dohody viazaný. Na tom nemení nič ani fakt, že v podpisovej časti je uvedený len jeden podpis povinného 2/. Oprávnený poukazuje taktiež na skutočnosť, že otázka viazanosti konateľa spoločnosti (ako fyzická osoba) rozhodcovskou doložkou je opakovane riešená v rámci konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom rozhodovacia činnosť Okresného súdu Banská Bystrica ako aj odvolacieho súdu je v právnom názore a spôsobe riešenia tejto otázky jednotná. Poukazujeme napríklad na rozsudok KS BB, spis. zn. 43CoR/II/2019 zo dňa 11.04.2019, rozsudok OS BB, spis. zn. 62Cr/II/2017 zo dňa 23.11.2017, rozsudok KS BB, spis. zn. 41CoR/16/2018 zo dňa 27.03.2019. Rovnako tak exekučný súd v konaní vedenom pod spis. zn. 58Ek/634/2019, v skutkovo totožnej veci, uznesenie o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie zrušil. Napokon oprávnený zdôraznil, že povinný 2/ je konateľom spoločnosti a preto má disponovať vyššou mierou právnych a obchodných zručností, tak aby pochopil zmysel, obsah a dôsledky právnych dokumentov, ktoré podpisuje. Jednou zo základných právnych zásad - ignorantia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedlňuje) sa vzťahuje na všetky subjekty práva, o to väčšmi však na tie subjekty od ktorých sa očakáva vyššia miera právneho povedomia. V spojení zo zásadou vigilantibus iura scripta sunt (právo patrí bdelym) nemožno napraviť prípadné nedostatky predchádzajúceho konania/nekonania (procesnej pasivity v rámci rozhodcovského konania). Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie zmenil, a to tak, že exekúciu voči povinnému 2/ povolil a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 33,66,-EUR.

7. Súd zaslal sťažnosť oprávneného dňa 16.5.2020 na vyjadrenie povinným 1/, 2/. Povinní 1/, 2/ sa k podanej sťažnosti oprávneného nijakým spôsobom nevyjadrili.

8. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. V zmysle § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

14. V zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení (ďalej len „ZoRK“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

15. V zmysle § 4 ods. 1 ZoRK, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

16. V zmysle § 4 ods. 2 ZoRK, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

18. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 12. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k sťažnosti oprávneného uvádza:

19. Po preskúmaní súdneho spisu súd zistil, že oprávnený žiadal vykonať exekúciu na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom v nespotebiteľskom rozhodcovskom konaní. V rozhodcovskom rozsudku boli povinní 1/, 2/ zaviazaní plniť v ňom uložené povinnosti oprávnenému spoločne a nerozdielne. Z predloženého rozhodcovského rozsudku súd ďalej zistil, že ad hoc rozhodca svoju právomoc vo veci konať a rozhodnúť vyvodil z rozhodcovskej doložky uzatvorenej medzi oprávneným, ako splnomocnencom spoločnosti PYROSLOVAKIA s.r.o., IČO: 44 608 101, so sídlom Ľ. Stárka 2722, 911 05 Trenčín (ďalej len „veriteľ“) a povinnými 1/, 2/, ktorá mala vzniknúť v zmysle § 4 ods. 1 ZoRK t.j. formou osobitnej dohody, a to podpísaním Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 4972016 (ďalej len „Dohoda“) zo dňa 26.1.2017, v ktorej bola obsiahnutá rozhodcovská doložka v čl. III. Súd sa preto zaoberal skúmaním oprávneným tvrdeného spôsobu vzniku rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, t.j. písomnou formou uzatvorenej rozhodcovskej doložky v zmysle § 4 ods. 1 ZoRK medzi oprávneným a povinným 2/.

20. Súd v prejednávacom prípade zdôrazňuje, že sa zaoberal výlučne iba otázkou, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, t.j. či bola daná právomoc ad hoc rozhodcu o veci konať a rozhodovať. Nedostatok právomoci súdu (všeobecného aj rozhodcovského) sa považuje za neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá má ten dôsledok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť a vec postúpiť inému orgánu. Exekučný súd sa nezaoberal vecnou stránkou predloženého rozhodnutia ad hoc rozhodcu.

21. Súd z Dohody o uznaní záväzku č. 4972016 zo dňa 26.1.2017 zistil, že táto je uzatvorená medzi veriteľom - spoločnosťou PYROSLOVAKIA s.r.o., IČO: 44 608 101, so sídlom Ľ. Stárka 2722, 911 05 Trenčín (ďalej len „veriteľ“), zastúpeným splnomocnencom - oprávneným a dlžníkom - povinným 1/ zastúpeným štatutárnym zástupcom - v návrhu na vykonanie exekúcie označeným ako povinný 2/. Takto sú zmluvné strany označené v záhlaví Dohody. Veriteľ je označený obchodným menom, sídlom, IČO, zastúpený je splnomocnencom - oprávneným, označeným obchodným menom, sídlom, IČO. Dlžník je označený obchodným menom, sídlom, IČO a zastúpený je konateľom označeným menom, priezviskom, bydliskom a dátumom narodenia, pod čím je uvedené „dlžník“. Z takto označených strán v záhlaví Dohody súd nezistil, že by ako strana Dohody bol označený aj povinný 2/ ako pristupujúci dlžník. Obsahom Dohody sú ďalej štyri články dohody, miesto a dátum jej uzatvorenia (V Bardejove, dňa 26.1.2017) a podpisy zmluvy. Z obsahu zmluvy súd zistil, že čl. II. bod 2.4. znie: „Veriteľ a konateľ dlžníka sa týmto v zmysle § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka dohodli, že tento splní za dlžníka jeho záväzok vyplývajúci z tejto dohody č. 4972016.“ Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku, táto je obsiahnutá v čl. III. Dohody v znení: „Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody sa dohodli, že okrem tých sporov, pri ktorých to zákon č. 244/2002 Z. z. Zákon o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK) výslovne vylučuje, budú riešiť vzájomné spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v súvislosti s touto zmluvou alebo v súvislosti s inými právnymi vzťahmi uzatvorenými medzi jej účastníkmi, či deliktuálnymi a kvázideliktuálnymi obligačnými vzťahmi v rozhodcovskom konaní podľa ustanovení ZoRK a hmotného práva Slovenskej republiky pred rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, Slovenská republika, postupom upraveným v § 8 ods. 1 ZoRK (dojednaný spôsob určenia rozhodcu). Konanie bude písomné podľa slovenského právneho poriadku, podľa Rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu ARBITRÁŽ (v prípade rozhodovania rozhodcovským súdom), alebo Rokovacích pravidiel (v prípade rozhodovania rozhodcom) uverejnených na internetovej stránke www.arbitraz.sk a v obchodno-právnych sporoch podľa zásad spravodlivosti (§ 31 ods. 4 ZoRK). V prípadoch upravených ustanovením § 22a ZoRK sa podanie návrhu nedoručuje protistrane. Uvedená rozhodcovská doložka sa vzťahuje aj na právny vzťah splnomocneného zástupcu veriteľa spol. PATRIOT GROUP, s.r.o. a dlžníka, resp. pristupujúceho dlžníka, čo predmetné subjekty potvrdzujú svojim podpisom na tejto dohode. Zmluvné strany a všetci účastníci tejto dohody sa podrobia rozhodnutiu tohto súdu, pričom jeho rozhodnutie bude pre zmluvné strany a účastníkov tejto dohody záväzné.“ Pokiaľ ide o podpisy, na Dohode o uznaní záväzku sa nachádza jeden nečitateľný podpis dlžníka - povinného, pod ktorým je rukou malými tlačеныmi písmenami napísané „v.z. konateľom a konateľ Ing. Marián Kandrávy“, jeden

nečitateľný podpis veriteľa, za ktorého konal splnomocnenec - oprávnený a jeden nečitateľný podpis splnomocnenca - oprávneného, zhodný s podpisom veriteľa. Tvrdenie oprávneného, že účastníkom dohody má byť aj konateľ dlžníka, t.j. povinný 2/, tak nevyplývalo ani z obsahu zmluvy, ani z jej názvu, záhlavia, či podpisov. Zo spoločných a záverečných ustanovení, ktoré sú obsiahnuté v čl. IV. Dohody súd zistil, že dohoda je kumulatívnou nováciou, že ňou nevzniká nový záväzok a pôvodné lehoty splatnosti zostávajú zachované, že bola vyhotovená v troch rovnopisoch, pre každého účastníka dohody a že nadobúda platnosť a účinnosť okamihom podpísania dlžníkom a splnomocnencom veriteľa.

22. Vzhľadom na takto uzatvorenú dohodu, ju súd nepovažoval za uzatvorenú povinným 2/, ako to tvrdil oprávnený. Súd nemohol prisvedčiť tvrdeniam oprávneného, ktorý tvrdil, že je irelevantné, že povinný 2/ nie je výslovne označený v záhlaví dohody ako zmluvná strana dohody, pokiaľ z obsahu dohody je zrejmé, že práve povinný 2/ je subjekt, ktorý popri povinnom 1/ má byť z dohody viazaný, pričom na tom nič nemení ani fakt, že v podpisovej časti je uvedený len jeden podpis povinného. Súd mal z predloženej Dohody preukázané, že v záhlaví dohody sú ako účastníci dohody identifikovaní veriteľ, splnomocnenec veriteľa a dlžník. Povinný 2/ v dohode nevystupoval ako samostatný účastník dohody (na rozdiel napríklad od splnomocnenca veriteľa). Dohodu podpísal iba ako štatutárny zástupca - konateľ povinného 1/. Ako fyzická osoba tak nebol jej účastníkom, ani ju ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene a na vlastný účet neuzatvoril, nepodpísal. Uvedený záver vyplýva nielen z označenia zmluvných strán, (kde označenie povinného 2/ úplne absentuje), ale aj z obsahu dohody (kde jedna veta zakomponovaná v závere rozhodcovskej doložky sama o sebe nerobí z pôvodne dvojstranného právneho úkonu medzi veriteľom a dlžníkom v konečnom dôsledku štvorstranný), ako aj z podpisu dohody, pod ktorým je prinajmenšom pochybný, rukou dopísaný dovetok, cit.: „vz. konateľom a konateľ Ing. Marián Kandrávy“, ktorý bez ďalšieho nemôže založiť postavenie povinného 2/ ako zmluvnej strany a už vôbec nemôže byť prejavom jeho vôle uzatvoriť dohodu za skutkového stavu, že nie je ani zrejmé, kto tento dovetok rukou dopísal pod podpis dlžníka (písmo je zjavne rozdielne) ani kedy. Takýto postup „uzatvorenia zmluvy“ a „prejavu vôle“ nemožno, podľa názoru konajúceho súdu, považovať za prejav slobodnej a vážnej vôle povinného 2/ s uzavretím dohody, vrátane rozhodcovskej doložky (ani s prístupím k záväzku) a ani za postup a konanie v súlade s poctivým obchodným stykom. Danosť vôle je pritom elementárnym predpokladom vzniku právneho úkonu, lebo vôľa je vôbec jeho najzákladnejším konštitutívnym prvkom. Ak by konateľ dlžníka bol účastníkom dohody aj ako fyzická osoba, t.j. ďalšia strana zmluvy, bol by ako strana dohody označený aj v záhlaví zmluvy, čo v danom prípade tak nebolo. Náležitosťami vôle sú pritom predovšetkým danosť vôle a ďalej sloboda, vážnosť a určitosť vôle. Náležitosťou prejavu vôle je zrozumiteľnosť tohto prejavu. V danom prípade súd z predloženej Dohody nezistil, že by povinný 2/ náležite a nepochybné svoju vôľu byť ňou viazaný prejavil.

23. Pri podpisovej časti dohody ďalej oprávnený poukazoval aj na závery prijaté Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1 Obdo V 87/2007. V nadväznosti na vyššie uvedený záver ku ktorému došiel exekučný súd, je potrebné k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo V 87/2007 uviesť, že Najvyšší súd SR v predmetnom rozhodnutí došiel k svojmu záveru po preskúmaní zmluvy, v ktorej bolo postavenie žalobcu ako veriteľa vyjadrené aj v úvodnej časti zmluvy, postavenie žalovaného ako dlžníka bolo vyjadrené aj v úvodnej časti zmluvy a aj postavenie konateľa žalovaného ako ručiteľa bolo vyjadrené aj v úvodnej časti zmluvy. Za týchto okolností, keď z úvodnej časti zmluvy bolo zrejmé, kto je veriteľom, kto je dlžníkom a kto je ručiteľom, Najvyšší súd SR konštatoval, že odvolací súd došiel k nesprávnemu právnomu záveru, keď za jediný dôvod neplatnosti zmluvy považoval chýbajúci podpis dlžníka, ktorý bol podpísaný iba nečitateľným podpisom bez toho, že by bol označený ako dlžník okrem podpisu aj uvedením obchodného mena. (zhodne aj ZSR 33/2001, rozsudok NS SR sp. zn. 2Obdo 182/99) V posudzovanej exekučnej veci je však skutková situácia odlišná v tom, že z úvodnej časti zmluvy (z jej záhlavia) je zrejmé iba to, kto je veriteľ, kto je jeho splnomocnenec a kto je dlžník. Teda, že ide o dvojstranný právny úkon uzatvorený medzi veriteľom (zastúpeným splnomocnencom - oprávneným) a dlžníkom (zastúpeným svojím konateľom - povinným 1/). Až v ďalšom obsahu zmluvy sa (nie celkom transparentne) jej stranou stáva aj samotný splnomocnenec, ktorý je zrejme z toho dôvodu aj samostatne podpísaný. Na strane dlžníka je však uvedený iba jeden podpisujúci, označený ako „dlžník“ (čo korešponduje so záhlavím dohody) a iba jeden podpis. Uvedená skutočnosť tiež, (s poukazom na samostatný podpis splnomocnenca veriteľa ako zmluvnej strany) preukazuje správnosť záveru súdu o tom, že povinný 2/ nebol ako fyzická osoba zmluvnou stranou, ale konal ako štatutárny orgán, v mene dlžníka.

24. V tejto súvislosti súd považuje za vhodné zdôrazniť aj skutočnosť, že rozhodcovské súdy, resp. ad hoc rozhodcovia, nepredstavujú zložku verejnej moci, ale ide o súkromnoprávne orgány prejednávajúce súkromnoprávne spory v súkromnoprávnom (nie verejnoprávnom) konaní. Ich právomoc nie je daná zvrchovanou mocou štátu, ale predovšetkým je odvodená od výslovnej a slobodnej vôle zmluvných strán takýmto spôsobom (alternatívnym k sporovému súdному konaniu) prejsť prípadný spor medzi nimi, pričom na základe takejto ich vôle uzavriú rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, v ktorej svoj súhlas vyjadria obe strany dohody. Len ak je daná vôľa strán, môže byť daná právomoc súkromnoprávneho orgánu prejsť spor medzi nimi, v opačnom prípade by mohol akýkoľvek subjekt vydať rozhodnutie a prezentovať ho ako exekučný titul. Uvedený záver platí rovnako v spotrebiteľskom, ako aj v nespotebiteľskom rozhodcovskom konaní.

25. Súd tak dospel k záveru, že uzatvorenie rozhodcovskej doložky medzi veriteľom zastúpeným oprávneným, resp. oprávneným samým a povinným 2/ ako fyzickou osobou, konajúcou vo svojom mene a na vlastný účet, nie je preukázané. Povinný 2/ pri podpise Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 4972016 (v ktorej je obsiahnutá rozhodcovská doložka), konal iba ako štatutárny zástupca spoločnosti povinného 1/, v jeho mene a na jeho účet. Rozhodcovská doložka medzi veriteľom zastúpeným oprávneným a povinným 2/ a ani medzi oprávneným ako splnomocnencom veriteľa a povinným 2/, nebola uzatvorená. Ad hoc rozhodca tak nemal danú právomoc na to, aby spor medzi nimi rozhodoval a jeho rozhodnutie je voči povinnému 2/ ničotné.

26. Súd vzhľadom na svoje zistenia, tak nemohol súhlasiť ani s tvrdením oprávneného, že bez ohľadu na záhlavie a bez ohľadu na podpisy dohody, je z obsahu dohody zrejmá vôľa zmluvných strán a všetkých jej účastníkov byť zmluvou viazaný. K uvedenému tvrdeniu súd naopak poukazuje na to, že ak by veriteľ zastúpený splnomocnencom - povinným, postupoval transparentne, v súlade s odbornou starostlivosťou a poctivým obchodným stykom, nepoužil by jeden formulár, ktorý obsahuje A) dohodu o splátkach ako dvojstranný právny úkon medzi veriteľom a dlžníkom, zároveň aj na - neprehľadne (až skryto) zakomponovanú B) dohodu o pristúpení k záväzku, ako dvojstranný právny úkon medzi veriteľom a konateľom dlžníka ako treťou osobou, a súčasne ešte aj C) na „vznik“ dvojstranného právneho vzťahu medzi splnomocnencom veriteľa a dlžníkom vo vzťahu k „nákladom a trovám“ splnomocnenca veriteľa súvisiacich s vymáhaním pohľadávky veriteľa a súčasne aj na D) založenie právomoci ad hoc rozhodcu na riešenie sporov medzi „štyrmi“ zmluvnými stranami, keď v záhlaví dohody a v podpisovej časti dohody sú prehľadne uvedené iba tri strany dohody. Takto vytvorený formulár vykazuje znaky konania veriteľa a splnomocnenca veriteľa, ktoré je v rozpore s poctivým obchodným stykom a ktoré nepožíva právnu ochranu. Exekučný súd však na tomto mieste zdôrazňuje, že sa zaoberal výlučne skúmaním toho, či bola medzi oprávneným a povinným 2/ uzatvorená rozhodcovská zmluva, resp. doložka alebo nie. Neskúmal žiadne iné vzťahy účastníkov predmetnej dohody, keďže tieto neboli obsahom podanej sťažnosti. Neposudzoval ani vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, t.j. nezaoberal sa tým, či právne otázky, ktoré mali byť preskúmané a právne posúdené ad hoc rozhodcom, boli posúdené vecne a právne správne.

27. Súd napokon, k tvrdeniam oprávneného o rozhodnutí tunajšieho súdu sp. zn. 58Ek/634/2019 v totožnej veci avšak s iným záverom, poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 146/2020 zo dňa 15.4.2020, ktoré je v skutkovo takmer identickej veci, so závermi súdu v tejto veci zhodné. Ústavný súd SR v ňom uviedol, že: „Okresný súd tiež skúmal to, či povinná v 2. rade bola účastníčkou rozhodcovskej zmluvy, a dospel k záveru, že uzatvorenie rozhodcovskej doložky medzi oprávneným a povinnou v 2. rade ako fyzickou osobou konajúcou vo vlastnom mene a na vlastný účet nebolo preukázané. Podľa okresného súdu povinná v 2. rade pri podpise „Dohody o zaplatení dlhu“, v ktorej bola obsiahnutá rozhodcovská doložka, konala iba ako štatutárny orgán spoločnosti povinného v 1. rade, teda v jeho mene a na jeho účet. Okresný súd sa napokon vysporiadal aj s námietkou sťažovateľky poukazujúcou na závery rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo V 87/2007, na ktorú dal sťažovateľke špecifickú odpoveď. Tieto právne závery okresného súdu nie je potrebné zo strany ústavného súdu dopĺňať alebo revidovať, naopak, ústavný súd môže na ne s ohľadom na sťažnostné námietky sťažovateľky v plnom rozsahu odkázať, keďže podľa ústavného súdu sú ústavne udržateľné a obsahujú relevantné a zrozumiteľne formulované právne argumenty. Sťažovateľkou uvádzané skutočnosti nijako neindikujú také pochybenia v napadnutom uznesení okresného súdu, ktoré by mali ústavnoprávny rozmer, teda ktoré by vytvárali priestor pre možnosť vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľky podľa ústavy a dohovoru.“

28. Exekučný súd tak po preskúmaní otázky, či bola daná právomoc orgánu, ktorý vydal exekučný titul, ktorá mu vyplýva z § 53 Exekučného poriadku (tento záver potvrdzujú aj rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 78/2011sp. zn. IV. ÚS 484/2018 z 13.9.2018, sp. zn. III. ÚS 378/2018 zo dňa 16.10.2018, sp. zn. III. ÚS 146/2020 zo dňa 15.4.2020) zistil, že v danom prípade, ad hoc rozhodca, ktorý vydal exekučný titul nemal právomoc ho vydať. Takéto rozhodnutie preto ani nemožno považovať za exekučný titul v zmysle § 45 Exekučného poriadku, ktorý by bol vykonateľným, čo je v rozpore s Exekučným poriadkom. Z dôvodu, že exekúcia môže byť nariadená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, pričom v prípade ak bola napriek tomu exekúcia nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/96 zo dňa 27.1.1997).

29. Teda, s poukazom na uvedené skutočnosti a právne závery vyplývajúce z vyššie citovanej judikatúry, možno konštatovať, že postup vyššieho súdneho úradníka, bol správny. Vyšší súdny úradník skúmal predložený exekučný titul v súlade a v medziach priznaných mu ustanoveniami Exekučného poriadku. Súd po preskúmaní veci zistil, že vyšší súdny úradník dospel k správne záveru a rovnako konštatuje, že medzi oprávneným a povinným 2/ nevznikla rozhodcovská zmluva. Exekučný súd preto nemôže akceptovať ako exekučný titul rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, ktorý považuje právna teória i súdna prax za rozhodnutie zdantlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Keďže takýto exekučný titul je v rozpore s § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, a teda v preskúmvanej veci absentuje exekučný titul pre vykonanie exekúcie vo vzťahu k povinnému 2/, súd sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol.

30. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

31. V zmysle ust. § 199c ods. 1 prvá veta, Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

32. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

33. Dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že oprávnený nedisponoval voči povinnému 2/ spôsobilým exekučným titulom. Možno preto konštatovať, že oprávnený procesne zavinil zastavenie exekúcie voči povinnému 2/ a dôvod zastavenia exekúcie je možné pričítať jemu. Súd preto oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 66Ek/98/2017 zo dňa 28.1.2020, nepriznal. Výškou nároku sa súd už nezaoberal. Povinný 2/ si nijaké trovy, ktoré by mu vznikli, neuplatnil.

34. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).